

- a) Bendrasis Teismas nepripažino, kad Apeliacinė taryba privalėjo prašyti nurodyti papildomus argumentus dėl 8 straipsnio 4 dalies, nes vienintelis būdas užtikrinti procedūros teisėtumą reikė, kad Apeliacinė taryba turėjo prašyti pateikti tokius argumentus arba priimti sprendimą tik dėl 8 straipsnio 5 dalies, o klausimą dėl šio straipsnio 5 dalies grąžinti nagrinėti Protestų skyriui. Bendrasis Teismas turėjo panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą.
- b) Bendrasis Teismas suklydo, kai nusprendė, kad Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, jog TBL neįrodė, kad buvo tenkinamos sąlygos remtis 8 straipsnio 4 dalimi. Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad Apeliacinė taryba suklydo, atmesti Apeliacinės tarybos išvadas dėl 8 straipsnio 4 dalies ir pakeisti savo išvadą dėl 8 straipsnio 4 dalies pažeidimo.

3. Apeliacinio skundo pagrindas, grindžiamas Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

- a) Bendrasis Teismas suklydo, kai taikė Sprendimą *Praktiker*, nes, kaip matyti iš Teisingumo Teismo sprendimo *EUIPO / Cactus* (C-501/15 P; EU:C:2017:750), Sprendimas *Praktiker* netaikomas ankstesniems prekių ženklams.
- b) Be to, papildomai reikia nurodyti, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė Sprendimą *Praktiker*: šis sprendimas netaikomas prekybos galerijų teikiamoms paslaugoms.
- c) Net jeigu TBL ankstesni prekių ženklai sietini su „mažmeninės prekybos paslaugomis“, taigi, patenka į Sprendimo *Praktiker* taikymo sritį, Bendrasis Teismas padarė klaidą aiškindamas, kad remiantis Sprendimu *Praktiker* reikia atmesti išvadą dėl klaidinančio panašumo.
- d) Kadangi Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė dėl Sprendimo *Praktiker* taikymo, jis: (i) nevertino galimybes supainioti arba (ii) suklydo, nes negrąžino šio klausimo spręsti Apeliacinei tarybai. Konkrečiomis aplinkybėmis jis turėjo imtis vieno iš šių veiksmų.

(¹) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1).

2018 m. kovo 19 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola / Regione Emilia-Romagna ir kt.

(Byla C-199/18)

(2018/C 240/18)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola

Atsakovai apeliacinėje byloje: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna

Prejudiciniai klausimai

1. Ar EB Reglamento 27 straipsnis, kuriame nustatyta, kad valstybės narės užtikrina, jog mokestis būtų imamas už IV priedo A skirsnyje ir V priedo A skirsnyje minimą veiklą, turi būti aiškinamas kaip nustatantis pareigą, kad visi ūkininkai mokėtų mokestį, net jei jie „skerdimo ir mėsos pjaustymo veiklą vykdo kaip papildomą veiklą, susijusią su gyvulių auginimu“?

2. Ar valstybė gali netaikyti sanitarinio mokesčio tam tikrų kategorijų verslininkams, jei yra sukūrusi mokesčių surinkimo sistemą, kuria būtų galima užtikrinti oficialių patikrinimų sąnaudų padengimą, arba taikyti mažesnius mokesčius nei nustatyti Reglamentu (EB) Nr. 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 45 t., p. 200).

2018 m. kovo 19 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta / Regione Emilia-Romagna ir kt.

(Byla C-200/18)

(2018/C 240/19)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta

Atsakovai: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna

Prejudiciniai klausimai

1. Ar EB Reglamento 27 straipsnis, kuriame nustatyta, kad valstybės narės užtikrina, jog mokestis būtų imamas už IV priedo A skirsnyje ir V priedo A skirsnyje minimą veiklą, turi būti aiškinamas kaip nustatantis pareigą, kad visi ūkininkai mokėtų mokestį, net jei jie „skerdimo ir mėsos pjaustymo veiklą vykdo kaip papildomą veiklą, susijusią su gyvulių auginimu“?
2. Ar valstybė gali netaikyti sanitarinio mokesčio tam tikrų kategorijų verslininkams, jei yra sukūrusi mokesčių surinkimo sistemą, kuria būtų galima užtikrinti oficialių patikrinimų sąnaudų padengimą, arba taikyti mažesnius mokesčius nei nustatyti Reglamentu (EB) Nr. 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 45 t., p. 200).

2018 m. kovo 26 d. Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Idealmed III – Serviços de Saúde SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Byla C-211/18)

(2018/C 240/20)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)